LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR SLOVAKIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

S U T A R T I S
DĖL TARPTAUTINIŲ VEŽIOJIMŲ KELIAIS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Slovakijos Respublikos Vyriausybė (toliau vadinamos „Susitariančiomis Šalimis“), norėdamos suderinti ir patobulinti tarptautinį susisiekimą keliais,

s u s i t a r ė:

1 straipsnis

1. Ši Sutartis taikoma keleivių ir krovinių tarptautiniams vežiojimams keliais tarp Lietuvos Respublikos ir Slovakijos Respublikos, įskaitant tranzitinius vežiojimus per šias šalis, vykdomiems vežėjų, kuriems leidžiama atlikti vežiojimus pagal sutartį, sutinkamai su Susitariančiose Šalyse galiojančiais įstatymais.

2. Keleivių ir krovinių vežiojimai pagal šią Sutartį gali būti atliekami tik vežėjų, kurie įregistruoti vienoje iš Susitariančių Šalių ir turi licenciją vykdyti tarptautinius vežiojimus keliais.

KELEIVIŲ VEŽIOJIMAS
2 straipsnis

1. Keleivių vežiojimas – tai keleivių ir jų bagažo vežimas autobusu, įskaitant keliones be keleivių, susijusias su šiais vežiojimais.

2. Autobusas – tai motorinė transporto priemonė, skirta vežti žmonėms bei bagažui ir turinti daugiau kaip 9 sėdimąsias vietas, įskaitant vairuotojo vietą.

3 straipsnis

1. Reguliarūs vežiojimai autobusais reiškia vežiojimus, atliekamus nustatytu laiko intervalu, tam tikrais maršrutais su keleivių įlaipinimu ir išlaipinimu numatytuose sustojimo punktuose. Reguliarūs vežiojimai autobusais prieinami visiems keleiviams su privalomu sėdimų vietų rezervavimu, kai tai būtina.

2. Reguliarus vežiojimas autobusais tarp dviejų Susitariančių Šalių, taip pat reguliarūs tranzitiniai maršrutai turi būti patvirtinti Susitariančių Šalių kompetentingų įstaigų.

3. Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos leidimus išduoda tai maršruto daliai, kuri eina per jų teritoriją.

4. Prašymas leidimui gauti pateikiamas kompetentingai įstaigai šalyje, kurioje įregistruota transporto priemonė.

5. Prašyme, minimame 4 punkte, turi būti ši informacija:

a) vežėjo pavadinimas ir pilnas adresas,

b) transporto tipas,

c) prašomo leidimo galiojimo trukmė,

d) važiavimo trukmė kartu su kelionių skaičiumi per dieną ar savaitę,

e) kelionės tvarkaraštis (maršruto planas),

f) tikslus maršrutas, nurodant sustojimo punktus keleiviams įlaipinti ir išlaipinti ir pasienio punktus,

g) maršruto ilgis kilometrais,

h) vairuotojų važiavimo ir poilsio laikas,

i) maksimalus vietų skaičius,

j) mokestis už važiavimą ir tarifų sąlygos.

6. Susitariančios Šalies kompetentinga įstaiga šį prašymą su duomenimis pateikia kitos Susitariančios Šalies kompetentingai įstaigai tvirtinti.

7. Leidimo maksimalus galiojimo terminas – penkeri metai, prireikus jis gali būti pratęstas.

4 straipsnis

1. Švytuoklinis vežiojimas reiškia suformuotų keleivių grupių vežiojimą, vežant ten ir atgal nustatytu maršrutu tarp išvykimo ir paskirties punktų. Grupės, vežamos į galinį paskirties punktą, parvežamos į pradinį išvykimo punktą. Išvykimo ir atvykimo teritorija laikoma atitinkama išvykimo ir atvykimo vieta ir visos kitos vietos, esančios 50 km atstumu. Be to, atliekant švytuoklinius vežiojimus, kelionės organizatoriai atsakingi už grupės apgyvendinimą paskirties punkte. Pirma kelionė atgal ir paskutinė kelionė į paskirties punktą turi būti be keleivių.

2. Švytuokliniam vežiojimui reikia leidimų, patvirtintų kitos Susitariančios Šalies kompetentingos įstaigos. Prašymai jiems gauti pateikiami tiesiogiai kitos Susitariančios Šalies kompetentingai įstaigai. Prašymas turi būti pateiktas ne vėliau kaip prieš trisdešimt dienų iki planuojamo švytuoklinio vežimo.

3. Prašyme, minimame 2 punkte, turi būti: vežėjo pavadinimas ir adresas, tvarkaraštis, kelionių skaičius, informacija apie laikiną gyvenamąją vietą ir buvimo laiką paskirties vietoje.

4. Pagrindiniai nurodymai apie patvirtinimo procedūras, formas, kontrolei pateikiamą dokumentą ir kiti formalumai nustatomi Bendros komisijos, įsteigtos pagal šios Sutarties 17 straipsnį.

5 straipsnis

1. Nereguliarūs vežiojimai – tai vežiojimai, nenumatyti šios Sutarties 3 ir 4 straipsniuose.

2. Nereguliariems vežiojimams tarp Susitariančių Šalių ar tranzitui per jų teritorijas leidimų nereikia šiais atvejais:

a) kai ta pačia transporto priemone vežama ta pati keleivių grupė, grįžtanti į išvykimo punktą ir,

b) kai keleiviai vežami į paskirties punktą, o transporto priemonė grįžta be keleivių.

3. Nereguliariems vežiojimams, nenurodytiems 2 punkte, reikia kitos Susitariančios Šalies kompetentingos įstaigos leidimo.

4. Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos keisis informacija dėl kiekio leidimų, leidžiančių atlikti vežiojimus, minimus 3 punkte, ir techninio gedimo ar kelių eismo įvykio atveju, ir dėl autobusų be keleivių, kad būtų galima tęsti keleivių vežimą, kiekio. Bendra komisija, įsteigta pagal šios Sutarties 17 straipsnį, nustatys kontrolei pateikiamų dokumentų išdavimą vežiojimams, minimiems 2 punkte.

KROVINIŲ VEŽIOJIMAI

6 straipsnis

Bet kuriam vežėjui, vežančiam krovinius pagal šios Sutarties 1 straipsnį tarp Susitariančių Šalių, tranzitu ar į trečiąją šalį, būtina turėti leidimą, išduodamą kitos Susitariančios Šalies kompetentingos įstaigos.

7 straipsnis

Leidimų, išduodamų pagal 6 straipsnį, kiekis ir tipai bei kitos vežiojimo sąlygos tiesiogiai nustatomos abiejų Susitariančių Šalių kompetentingų įstaigų sutinkamai su Bendros komisijos, įsteigtos pagal šios Sutarties 17 straipsnį, nutarimais.

8 straipsnis

1. Įgaliojimų ar leidimų nereikia:

a) vežti krovinį iš arba į civilinį oro uostą, sugedus lėktuvui ar įvykus avarijai,

b) vežti techniškai sugedusias transporto priemones arba jų priekabas,

c) vežti sulūžusias dalis arba likučius,

d) persikraustyti, vežant specialiais sunkvežimiais,

e) pristatyti paštą,

f) vežti eksponatus ir panašius reikmenis parodoms ir mugėms,

g) vežti scenos dekoracijas, kostiumus ir reikmenis teatro, filmų, cirko vaidinimams, radijo ar televizijos laidoms,

h) vežti negyvus gyvulius, išskyrus atvejus, kai jie naudojami kaip žaliava perdirbimo pramonei,

i) vežti bites ir žuvų mailių,

j) vežti gėles ir kitą dekoratyvinę augmeniją,

k) vežti vaistus ir medicinos įrangą, skirtą pagalbai stichinių nelaimių ir avarijų atvejais,

l) važiuoti tuščiomis transporto priemonėmis, pakeičiant sugedusias transporto priemones ir tęsiant jų vežimą,

m) gabenti priekabą, kai vežėjas vietinis, o priekaba užsieninė,

n) pagalbos ir aptarnavimo automobiliams, teikiant pagalbą, sugedus transporto priemonėms ir atliekant jų remontą,

o) vežti transporto priemones, pakeičiančias sugedusias transporto priemones kitos Susitariančios Šalies teritorijoje,

p) vežti priemones, skirtas mokymosi ir reklamos tikslams,

r) vežti transporto priemones, kurių maksimalus bendras svoris – 6 tonos, o maksimalus kraulumas – 3,5 tonos.

2. Transporto priemonių vairuotojai, atliekantys vežiojimus, nurodytus 1 punkte, privalo turėti visus reikiamus dokumentus, patvirtinančius vežiojimus visais 1 punkte išvardytais atvejais.

9 straipsnis

1. Kiekviena Susitarianti Šalis įsipareigoja nekelti griežtesnių svorio ir gabaritų reikalavimų kitoje Susitariančioje Šalyje registruotoms transporto priemonėms už reikalavimus, keliamus savo šalyje registruotoms transporto priemonėms.

2. Jeigu transporto priemonės svoris arba gabaritai, arba krovinio svoris ar gabaritai viršija apribojimus, nustatytus kitoje Susitariančioje Šalyje, transporto priemonei reikia specialaus leidimo, išduodamo kitos Susitariančios Šalies kompetentingos įstaigos.

3. Vienos Susitariančios Šalies vežėjas, ketinantis vežti pavojingus krovinius kitos Susitariančios Šalies teritorijoje, privalo pareikalauti, kad tos Susitariančios Šalies kompetentinga įstaiga prieš kelionę išduotų specialų leidimą, jeigu tokio specialaus leidimo reikalaujama pagal pastarosios Susitariančios Šalies įstatymus ir nuostatas.

BENDROSIOS NUOSTATOS

10 straipsnis

Vežėjai, įregistruoti vienos Susitariančios Šalies teritorijoje, privalo laikytis vežiojimų ir muitinės taisyklių bei nuostatų, galiojančių kitoje Susitariančioje Šalyje.

11 straipsnis

Vežėjai, įregistruoti vienos Susitariančios Šalies teritorijoje ir atliekantys vežiojimus pagal šią Sutartį, privalo mokėti mokesčius ir valstybines rinkliavas, reikalaujamas pagal įstatymus, galiojančius kitoje Susitariančioje Šalyje.

12 straipsnis

Klausimai, susiję su Susitariančiomis Šalimis, kurių nenagrinėja ši Sutartis arba tarptautiniai susitarimai, sprendžiami vadovaujantis Susitariančiose Šalyse galiojančiais įstatymais.

13 straipsnis

Keleivių ar krovinių vežiojimas vienos Susitariančios Šalies vežėjo tarp išvykimo ir paskirties punktų, esančių kitos Susitariančios Šalies teritorijoje, neleidžiamas, nebent šios Susitariančios Šalies kompetentingos įstaigos išduotų specialų leidimą.

14 straipsnis

Pagal šios Sutarties 3, 5 ir 6 straipsnius įgaliojimai ar leidimai, taip pat kiti dokumentai, numatyti šia Sutartimi, turi būti transporto priemonėje ir pateikiami kompetentingos įstaigos patikrinimui, jei to reikalaujama.

15 straipsnis

1. Jeigu vienos Susitariančios Šalies vežėjas, važiuodamas kitos Susitariančios Šalies teritorija, pažeidžia kurią nors šios Sutarties nuostatą, pastarosios kompetentinga įstaiga informuoja kitos Susitariančios Šalies kompetentingą įstaigą apie pažeidėją.

2. Pažeidus šią Sutartį pagal 1 punktą, kompetentingos įstaigos Susitariančios Šalies, kurioje padarytas pažeidimas, gali pareikalauti, kad kitos Susitariančios Šalies kompetentinga įstaiga:

a) įspėtų vežėją, kad pasikartojus pažeidimui jo arba jos vežiojimo sutartis toje šalyje bus laikinai arba visam laikui nutraukta, arba

b) iš dalies arba visiškai atimtų teisę atlikti vežiojimus toje teritorijoje.

3. Įstaiga, pritaikiusi tokią priemonę, privalo informuoti apie tai kitos Susitariančios Šalies kompetentingą įstaigą.

16 straipsnis

1. Kompetentingos įstaigos, atsakingos už šios Sutarties vykdymą, yra:

a) Lietuvos Respublikoje:

Susisiekimo ministerija;

b) Slovakijos Respublikoje:

Slovakijos Respublikos transporto, pašto ir teleryšių ministerija.

2. Susitariančios Šalys diplomatiniais kanalais informuos viena kitą apie kompetentingų įstaigų, minėtų 1 punkte, pasikeitimą.

17 straipsnis

1. Susitariančios Šalys sudarys Bendrą komisiją, atsakingą už tinkamą šios Sutarties nuostatų vykdymą.

2. Bendra komisija posėdžiaus, pareikalavus vienai iš Susitariančių Šalių, paeiliui Susitariančių Šalių teritorijose.

3. Visi ginčai, susiję su šios Sutarties interpretavimu ar taikymu, turi būti sprendžiami tiesioginėmis derybomis minėtos Bendros komisijos susitikimo metu.

18 straipsnis

1. Sutartis galios vienerius metus ir automatiškai bus pratęsiama kitiems metams, jei prieš 6 mėnesius diplomatiniais kanalais pateikus raštišką pranešimą nebus nutraukta.

2. Sutartis įsigalios, kai Susitariančios Šalys diplomatiniais kanalais informuos viena kitą, kad konstituciniai reikalavimai, reikalingi šios Sutarties įsigaliojimui jų šalyse, įvykdyti.

Sudaryta Varšuvoje 1999 m. gegužės 19 d. dviem egzemplioriais lietuvių, slovakų ir anglų kalbomis, visiems tekstams turint vienodą galią. Iškilus interpretavimo skirtumams, bus vadovaujamasi tekstu anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

SLOVAKIJOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

_____